

वसिनीवमवदशो कराभ्यां रज्जुवन्निती । कर-
ताबाधुभो बाधो पाटेभनटकैरिति । बहा तयोदयव-
व्यानं यमवशोन्नितम् । ववपञ्चकगम्भीरं मध्ये च
ववपञ्चकम् । निभृतं वक्तुं च निभृतं यवलयमितं
ततः । पुष्टतो मध्यदेशे च द्विविक्रममाकृति । अ-
त्यन्तपेटीनिर्देशमपुङ्गवांश्च निमित्तम् । चरन्ताकुचि
कुचिगम्भीरदीर्घमधुरध्वनिम् । घनाह्वारि चरन्तं
दक्षं युष्मन् वनोदरम् । काशीरादिवस्तुतं ताव-
चाकृन्नीमिषः । हुनादं दक्षिणं तावन् ततो हीनञ्च
वाचमम् । कुर्वीत तद्वयं वीर्यं तन्मन्यकुहयोर्गतम् ।
नामहृत्स्यतावद्य मध्यमं वसिनादितम् । तिर्यग्द-
क्षिणतावद्य वरिध्वमेव तावदेत् । ताबादो वाद-
मेवेव सुतदीर्घमधुरतेः । अन्तेनो वचनं
विस्तरमयाद्योक्तम् । “वस्त्राणां वस्त्रभाषायाः कावि-
न्द्रीमितविन्द्योः । जाम्बवत्या नाम्नजित्या व-
ज्जाम्बवत्योरपि । जम्बवत्याटनिकीषां पुरोहाह-
महोत्तरे । ततं वसिमानहं वनञ्च युगपज्जनाः ।
अवादयवधंस्मातमिति योराचिकी नृतिः । ततं
वाद्यन्त देवानां गन्धर्वाणाञ्च योमिरम् । आनहं राक्ष-
सानान्त किन्नराणां घनं विदुः” वक्तुतदा०

वाद्यमाण्ड न० कर्म० । वादनीवपाले ।

वा(वा)ध विधाते आ० आत्म० धक० सेट् । वा(वा)धते आवा-
(वा)पिष्ट । चङि न लुङ् ।

व(वा)ध ४० वा(वा)ध-वज् । १प्रतिरोधे २प्रतिवज्जे न्या-
योक्ते स्थाभाववज्जेन ज्ञाने ३हेत्वाभावभेदे । भावे च ।
वा(वा)धायत् २पीडावाद्य स्त्री अमरः ल्युट् । वा-
(वा)धनमज्जाम्बे न० वज्ज० ।

वाधूक्य न० वध्वां बाधु वत् कुक् च । विवाहे लिङ् ।
वाध्निषत् ३० वाधी नव+पृथो० । वाधीनिसे खङ्गिणि च ।
वान न० वन-वज् । १युष्मकवे अमरः । २युष्मके लि० नेदि०
वनकोटं तत् घमको वा अण् । १वनवज्जाम्बिनि लि० । ४तत्-
संज्ञे न० । वे-भावकमादो ल्युट् । ५वीवनवर्षणि
६वट् । वा-भावादो ल्युट् । ७नतो नेदि० । वज-
सुतवातोर्नो एहुरङ्गायां १०रोरमे हेमच० । ११नोरोरजे
१२तवजीरे राजनि० । १३वर्तिकावने स्त्री जटा० ।

वानप्रस्थ ३० वाने वनमूले प्रतिष्ठति स्था-व । १मधूकह्वे
२पञ्चागवधे । वनप्रस्थ एव कार्ये अण् । “महस्वस्तु
वदा मध्येत् वधीपचितमात्मनः । पुलेषु दारान् नि-

क्षिप्य वनं गच्छेत् वक्षेव वा” इत्युक्ते शेषात्रमभेदे नेदि० ।
व च द्विविधः पचमानः अपचमानश्च । तत्र पचमानः
अस्मकः । अपचमानस्तु दन्ताल्लक्षिकः ।
तस्य धर्मो यथा “भूत्वा भूकफलाशितं साध्यावकाप
एव च । संविभागो वषाण्वायं धर्मोऽयं वनवासिनः ।
तपस्तपति योऽरण्ये यजेद्देवान् जुहोति च । आ-
ध्याये चैव निरतो वनस्वल्पापयो मतः । तपसा
कर्मितोत्थं वस्तु ध्यानपरो भवेत् । वज्राशीङ्
म विज्ञेयो वानप्रस्थात्रमे स्मितः” नास्ते ४६७०
वाप्यवक्तव्य एवाच “वानप्रस्थात्रमं वक्ष्ये तत् श्रवणम्
महर्षेणः । पुलेषु भाष्यं निःक्षिप्य वनं गच्छेत् वक्षेव
वा । वानप्रस्थो वज्राशीरो वान्निः सोपावनः वनी ।
अफावकटेनाग्नीं च पिष्टदेवातिथीं क्षया । भृत्यास्तु
तर्पयेत् स्मृन्नुजटाचोमभृदात्मवान् । दानः स्त्रिय
वचस्त्रायी निहन्तश्च प्रतिपहात् । साध्याववान् ध्याम-
शीवः सर्वभूतार्हते रतः । अङ्गो मावस्य पण्यं वा
कुर्व्याद्वाजपरिपहम् । कृत्वा त्वजेदान्युजे भवेत्
कालं व्रतादिना । पक्षे पासे तु वात्रोयाह्नौ लूच-
बिको भवेत् । वान्द्रायणी अपेक्षुनो कर्म कुर्व्यात्
फवादिना । यीशे पञ्चाग्निमध्यस्थो वमोत्तु स्वायुडे-
वयः । आर्वावास्तु हेमन्ते योगाव्यावाहिनं नयेत् ।
१०२ अ० । “जटिलम म्महोत्तित्वं भूगव्याऽजिनधारणम् ।
वने वासः प्रयोमूकनीवारफवद्वितीता । प्रतिविद्या-
विहसिच लिङ्गान् व्रतधारिता । देवतातिथिपूजा
च धर्मोऽयं वनवासिनः । २१५ अ० । “एवं वृक्षात्रमे
स्मिता द्वितीयभागमावुषः । वानप्रस्थात्रमं गच्छेत्
वदारा वान्निरेव च । निःक्षिप्य भाष्यं पुलेषु गच्छे-
दनमयापि । दहाऽपत्यस्य चापत्यं जर्जरीकृतविपहः ।
युक्तपचस्य पूर्वाङ्गे प्रयक्ते चोत्तरायणे । गत्यावरण्यं
नियमांस्तपः कृत्वात् वमाहितः । फलमूत्रानि प-
त्राणि निजमाहारणाहरेत् । वदाहारो भवेत्तेन
पूजयेत् पिष्टदेवताः । पूजयेदतिथिं नित्यं स्नात्वा
वाभ्यर्चयेत् हरान् । पासादानीय वात्रोयादौ
प्रावान् वमाहितः । जटाश्च विष्टवाक्षित्यं नखरो-
माणि नो लजेत् । साध्यायं सर्वदा कुर्व्यात् नियच्छे-
दाचमन्यतः । अग्निहोत्रान्तु जुह्यात् पञ्च यज्ञान् वमा-
चरेत् । सुन्यसैर्विविधैर्मध्यैः वाचमूकफलेन वा । श्री-
रवावा भवेद्वित्यं साध्यात् क्षिपवचं युधिः । सर्व-